

Szerkesztőségi Irodák

Nagy-Becskek,

Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.**Kiadóhivatal:**Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Hírletelési árak:Egész évre ——— 12 .
Félévre ——— 6 .
Negyedévre ——— 3 .
Egy hóra ——— 1 .
— Egyes szám ára 4 kr. —**Hirdetések**a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetés-
irodáknak.

Megjelenik mindennap

vasár- és ünnepnapok kivételével.

Nagybecskerek, 1898.

XXVII. évfolyam, 153. szám.

Péntek július 8

Horánszky és a kvóta.

Nagybecskerek, július 8.

Azt gondolná az ember, hogy a két-
szer kettő az feltétlenül és bizonyosan
négy és hogy ehhez semmi kétség nem
férhet. Am mióta a kvótatárgyalások
napirenden vannak, kételkednünk kell a
kétszer kettő elméletének csalhatatlansá-
gában.

Milyen egyszerű és milyen természe-
tes az elmélet. Csak meg kell mérni a
két ország teherviselési képességét és a
nézetek aránya szerint kell felosztani a
közös költségek fedezetlenül maradó
részét.

Horánszky Nándor könyvet ír most
erről az elméletéről, de őt már mások is
megelözték és a napnál fényesebben
bizonyították be, hogy az ország teher-
viselési képességét kiszámítani nem nehéz
és épenséggel nem lehetetlen.

Ehhez természetesen a bevallási kény-
szer alkalmazására volna legelső sorban
szükség és éppen Horánszkyéknak, meg a
többi ellenzéki politikusoknak volna leg-
több kifogásuk az ellen, hogyha az adó-
bevallási kényszer rendszabályait meré-
szelné valamely kormány életbe léptetni.

Pedig addig, míg csak az adóztatás
reformjáról van szó, semmi veszélyest nem
rejtene magában a bevallási kényszer, de
midőn a kvóta kérdés megoldásáról van
szó, akkor már nagyon is veszedelmes
következményei lehetnének.

Mégis megdönthetetlen igazság az,
hogy a nemzetek teherviselési képességét
kellene a kvótaarány alapjául venni s ha
ez lehetséges volna, akkor az arány felett
vitázni többé nem lehetne.

De ki biztosít minket arról, hogy a
teherviselési képesség kiszámítása közben
Ausztria nem fogna visszaélni a mi jóhi-
szeműségünkkel? Nem volna-e már előre
is valószínű, hogy a kapzsiság, melynek
szomorú példáit ismerjük már ebben a
kérdésben, nem nyilatkoznék-e meg az
osztrák nemzeti teherviselési képesség
kiszámításában.

Végtelenül szomorú dolog, hogy köl-
csönös bizalomról beszélni nem lehet

többé azóta, hogy az osztrák kvótakül-
döttség tagjai kivonást csináltak az össze-
adás helyett. Ezt a matematikai parasz-
fogást nem tekinthetjük közönséges téve-
désnek, mert ravasz számítás volt, melynél
a magyar kvóta-bizottság együgyűsége
volt kombinációba véve.

E mellett bizonyít, hogy nem egy
ember tévesztette össze az összeadást a
kivonással, hanem minden tagja egyértel-
műen alkalmazta ezt az „elhibázást”, mely
bővebb megfontolás után kegyetlen sértés
volt a magyar bizottság ellen.

Mégis tagadhatlanul úgy áll a dolog,
hogy a magyar kvóta-bizottság csupa elő-
zékenységből elhagyta eredeti álláspontját
s ha csak egy vonalnyival is, de mégis
közeledett az osztrák álláspont felé.

Ha tette ezt, a legbőlcsebb mérsék-
lettel és elismerésre méltó gondossággal
és körültekintéssel cselekedte. Számításai-
nak konzekvenciájáért szolidaritást vállal
vele az ország egész értelmisége: mert
semhogy áttérjünk annak a sikamlós
számítási elméletnek a terrenumára, mely
az ideálisan igazságos és helyes közteher-
viselési képességek arányát helyezi elő-
térbe, inkább szívesen fogadjuk azt az
előzékenységet, melyet a kvótaküldöttség
álláspontja kifejez.

Igy tudjuk, hogy mi és mennyi az,
a mit elajándékozunk a békeesség okáért,
amugy sejtelmünk sem lehetne arról, hogy
hányszor tévesztenék össze a Lajtán-tul
az összeadást a kivonással.

A Horánszky elméletének csak úgy
lehetne fogantaja, ha Ausztriában is mi
számíthatnánk ki az ottani lakosság teher-
viselési képességét, de ha ebbe avatkoz-
nunk nem lehet, akkor jobban tesszük,
ha a kvóta kiszámítással az eddigi rend-
szer mellett maradunk.

A magyar kvóta-bizottság magatartása
sokkal helyesebb, sokkal korrektebb, mint
az az álláspont, melyet ezzel szemben
Horánszky Nándor elfoglal. Különösen
korrektebb ez a magatartás azért, mert
az a fél százaléknyi különbség, mely még
mindig csak képzeletbeli, nem olyan mér-
hetlen summa, hogy a vámszerződés meg-
kötésnél azt rekompenzálni nem lehetne.

Mert különbséget kell tenni a kvóta
és a kiegyezés kérdése között. A kvóta
megállapítása elkerülhetetlen, de a ki-
egyezés olyan természetű, hogy abban
mi magunk és pedig saját tetszésünk
szerint szabjuk meg a feltételeket. Ha
Ausztria e feltételeket elfogadni nem
akarja, akkor nem jön létre a kiegyezés,
viszont így alakulnak a viszonyok, ha mi
nem fogadjuk el az ő feltételeit. Ebből
azonban már nem keletkezhetik olyan bo-
nyodalom, amit kibontogatni ne lehetne.

A torontálvármegyei orvosok nyugdíjgyulete.

Nagybecskerek, július 8.

A mint a „Torontál” hasábjain már közölve
volt, a belügyminiszterium a torontálvármegyei
orvosok nyugdíjgyuleteinek alapsabályait a jóvá-
hagyási sáradékkal ellátta. Nem akarunk azzal
büszkélkedni, hogy ezen orvosi nyugdíjgyulet
első az országban, mely a törvényhatóságok
területén keletkezik, mert ismerjük még azon
nehézségeket, melyek az életbeléptetésig fel-
tornyosulnak, azonban annyit mindenesetre szük-
ségesnek vélünk kiemelni, hogy ezen jóváhagyás
is csak azt bizonyítja, hogy a torontálvármegyei
orvosok helyesen fogták fel saját érdekeiket és
a mozgalmat helyes irányba terelték. A fővárosi
sajtó hiszen csak a napokban közölte, hogy
egyik szomszéd vármegye orvosainak hasonlóan
mozgalmát nem helyeselte a belügyminiszterium
s nem is helyeselhette azért, mert kiindulási
pontjuk téves, nevezetesen ezen szomszéd vár-
megyei orvosok nem önmagukban keresték az
erőt, nem tartották szem előtt a segits önmaga-
don és megsegit az Isten elvet.

Hogy pedig az orvosok nyugdíjgyuleti
mozgalma mindenütt előzékenységgel találkozik,
ha a komoly törekvést, ha a céltudatos eljárást
mutatja, legjobban tanúsítja a máv. orvosok
nyugdíjgyulete, mely esendben szervezkedve ez
idén május hó folyamán lépett életbe, a mely
nyugdíjgyuletet a máv. intézői a legmesszebb
menő kedvezményben részesítették, s mely nyug-
díjgyulet azon tendenciát mutatja, hogy lassan
a magyarországi összes közlekedési vállalatok
orvosait magába olvassza, a mire címe alapján
jogot is formál, mert „a magyar közlekedési

A „TORONTÁL” tárczaja.

Hires emberek szerelmei.

Lord Beaconsfield Disraeli, a nagy állam-
férfi és emberismerő, mondta egyszer:

— Az emberek mindig kíváncsiak voltak
hires férfiak és nők intim dolgaira.

És ez a kíváncsiság mindig jogosult volt,
s ha gyöngeség volna is, meg lehetne bocsátani.
Edward John Hardy, egy angol pap, a ki néhány
év előtt arról írt könyvet, hogy mikép lehet az
ember nő és mégis boldog, most a nagy férfiak
szívbeli viszonyairól adott ki egy vaskos kötetet.
Hardy könyve adomaszerűen tárgyalja a szerelmi
történeteket, végső következtetése azonban komoly.
Oda jut ugyanis, hogy bármely magasra
emeljen is valakit szerencséje vagy egyéni ki-
válósága, az igazi intenzív boldogságot csak a
család körében találja meg. Ha nem lenne
Hardy véletlenül pap, és hivatásánál fogva
bizonyos tartózkodásra kötelezve, akkor hozzá-
tette volna azt is: vagy, ha agglégény marad
is, okvetlen szüksége van arra, hogy egy nőhöz
intim kötelék fűzze.

A kiváló férfiaknak sokkal nagyobb szük-
ségük van a szerelemre, mint a hétköznapi
embereknek, mert kell, hogy legyen valakijük,
a ki lelküket nemesítse, élénkítse és nagy szel-
lemi emóciók után feledtesse velük, a világi

gondokat, bajokat. Az agglégény-sorban rekedt
nagy emberek többségének nem jutott az a
szerencse, hogy idegen tűzhelynél otthont talál-
tak volna. Buckle, aki az angol civilizáció tör-
ténétéről írt hatalmas nagy munkájával iktatta
be nevét a világirodalom könyvébe, fájdalmasan
fölsóhajtott életének delén:

— Csak legalább a kis unokaöcsém élne,
hogy lenne egy barátom! Akiiket szerettem,
meghaltak, most csaknem negyven esztendőse
vagyok és teljesen egyedül állok a világon.
Határozottan hibát követtem el, hogy nem nő-
sültem meg.

Buckle tehát a szerelem helyett már a
szeretettel is beérte volna.

Daudet Alfonz elhatározta, hogy nem fog
megnősülni, mert attól tartott, hogy ha házasa-
sága boldogtalan lenne, elveszitené az íráshoz
való kedvét. Sok esztendőig állott szavának, de
a sors könyvében más jövendő volt részére
előírva: attól a peretől fogva, hogy Allard Julie
kisasszonynak, egy nagy tehetségű írónőnek és
kritikusnak bemutatották, nem volt más vágya, mint
hogy megnősüljön és nemsokára el is vette a kis-
asszonyt. Aldotta is a sorsot, mely őt utjába
vezette, mert Daudetné asszony nemesek mint
feleség volt kiváló, hanem mint munkatárs is
nagyon jelentékeny szolgálatokat tett a regény-
íróknak. Egyetlen oldalt sem írt Daudet, amit a
felesége át ne nézett és ne korigált volna.

A házasságunkban lejártszódtott drámai jele-
netek, melyek azonban mindenkor teljes kibé-

küléssel végződtek, nem egy regényéhez adtak
érdekes fejezeteket.

Walter Scott az esernyő-főlejárásnak már
nem szokatlan módján ismerkedett meg miss
Margarethe Staurt-tal, akit szakadó esőben a
templomból hazáig kísérve, életre-halálra meg-
szeretett. Hat esztendőig tartott ez a szerelem
s egyszerre vége szakadt. A kisasszony másnak
nyújtotta kezét, Scott pedig féltelvel rá Char-
lotte Marguerite Charpentier-nek, egy francia
emigránsnak a leányát vette feleségül.

Midőn neje huszonkilenc esztendei házasság
után meghalt, Scott fájdalmasan mondta, hogy
mennyre fájjalja vesztését, ha esendes óráiban
előveszik az emlékei.

Scarronról, a szellemes francia satirikusról
beszélük, hogy mikor a közjegyző előtt kiállított-
ták a házassági szerződését, a közjegyzőnek arra
a kérdésre, hogy mit hoz felesége a házhoz, így
felelt:

— Két szép szemet, királyi termetet,
két szép keze-csokét, sok humort és szellemet.

— Es mit hagy ön rá, ha meghal?

— Az örökkevelőséget, felelt Scarron.

Leonardo de Vincihez beállított egy napon
Francesco Giocondo, a durgazdag pénzkölcsönző.

— Fesse le a feleségemet — szólott.

— Helyes — felelt a művész, de hozzón
tizenkét zenészt, akik fölvidítsák!

Ez célzás volt arra, hogy a fiatal, viruló
asszonynak nagyon keserves élete volt az öreg
férj mellett. Zenészeket persze nem hoztak, he-

vállalatok nyugdíjgyulete" nevet viseli s mert a vállalatok az egylet ezen tendenciáját elősegíteni hajlandóknak mutatkoznak, a mennyiben eddig is már több vállalat az eszmét magáévá tette.

Ezen máv. orvosi nyugdíj egylet is a kezdet nehézségeivel küzd, a mennyiben az eszoig rendelkezésre hozott s öt évi befizetés után elnyerhető nyugdíj évi összege a befizetés szerint évi 200 és 100 forintban állapított meg s egyelőre emelhetőnek ezen nyugdíjösszeg nem jelezte s ezen nyugdíjösszegekre a befizetés évi 40 illetve 20 forintban határozta meg, a mi minden esetben a nyugdíj alacsony és nem emelhető voltára való tekintettel nagy összeg és ezen nagy befizetés dacára a máv.-nak több mint 500 orvos közül az első felhívásra majdnem 2/3-át jelentkező tagnak és jelentkezőnek még mindig tagok.

Egyelőre természetesen, hogy még nem tudni a dolog hová fog fejlődni, de a látás szerint a máv. orvosok nyugdíjügye előnyös mederben halad, úgy hogy a nyugdíj emelhetőségére van kilátás.

Ezen példa szerint akár nagyobb áldozatok árán is kötelessége a megyénkbeli orvosoknak a kormány által jóváhagyott módon nyugdíj-ügyüket megkezdni azon tudattal, hogy minden kezdet nehéz, s hogy valakinek kezdeményezőnek lenni kötelessége.

Ambár tudjuk, hogy hasonló célu mozgalmat hasáék központjából az egész országra kiterjedőleg szervezni is óhajtanak, de eddig ezen központi szervezés még csak tervezettség s abból a mi közhírre tétetett, annyit máris tudhatunk, hogy a központi nyugdíjgyulete a készített táblázat szerint oly áldozatot kíván tagjaitól, mely a megyénkbeli orvosi nyugdíj-egylet befizetéseit jóval felülmúlja, a mennyiben a megyénkbeli orvosi nyugdíj-egyletnél a választandó nyugdíj 10 1/2% átképesi az évi befizetési összegnek s gondoskodva van az orvosi élet minden eshetőségéről, amint arról az alapszabályok tanuskodnak.

Tudjuk, hogy ezen 10 1/2%-nyi befizetés összehasonlítva más társadalmi állásbeli egyének nyugdíjgyuleteinek befizetéseivel — igen magas, de ezt egyelőre latolgatni nem szabad, mert intézményünk nem csak új, hanem uttoró, főleg pedig azért nem szabad, mert a nyugdíjgyuletnél első és fő kötelesség kell lenni, hogy megnyugtasson bennünket az iránt, hogy befizetéseink nem hiába valók, hogy azok gyümölcsseit biztosan élvezhetjük s e célra szolgálnak azon matematikai mérlegek, a melyek a befizetési díjak kiszabásánál az alapot képezik, a melyek alapján előre tudhatjuk, hogy az intézet életképes, a melyeket nyugdíjgyuleteink a belügyi kormány felhívására oly megnyugtató alapon, szakférfiak által kidolgozva nyújtott, hogy ennek folytán az alapszabályok jóváhagyattak.

lyettük maga a művész vidította föl az asszonyt szerelmével, amely oly lázas volt, hogy azontúl minden nagyobb képen megörökítette a szép bankárnét.

Hasonlóképen járt Ruskin, a kiváló angol író is, aki Millaishez vitte a feleségét, hogy a művész lefesse. A festő és a modell megszerették egymást, amit Ruskin rögtön észrevett. El is vált a feleségétől, akinek klasszikus szépségét csodálta, de őt magát nagyon kevésbé szerette. Mikor az elvált Ruskiné Millais felesége lett, a házasságkötés hivatalos aktusánál egyik taru — maga Ruskin volt!

Stephenson György a gőzmozdony föltalálója, háromszor nősült. Róla beszélik, hogy mikor a második felesége, Hindmarch Erzsébet meghalt, fájdalmasan sóhajtott föl:

— Sohasem lesz többé ilyen jó feleségem!

Bismarck, Disraeli és Gladstone szerelméről rengeteg sokat irtak már. Mind a hárman jól választottak feleséget és házasságuk mindvégig boldog volt. Igas, hogy ez a boldogság sok áldozatba került, de ez csak azt bizonyítja, hogy a földi jólétnek meg is kell adni az árát.

Boldogok azok a férfiak és nők, — mondja John Hardy, a könyv írója — akik megismerhetők a házasságtól; a kiválasztottakhoz tartoznak ők és hálát adhatnak az égnek, hogy részt juttattak nekik a legnagyobb szerencséből, amit ember a földön elérhet . . .

Hogy a megyebeli orvosok csekély létszáma mellett s az egyelőre minden külső támogatás nélkül alakuló nyugdíjgyulete befizetési 10 1/2%-nyi összeg magas, tudjuk, de a saját és övéink boldogulásának szempontjából ezen áldozatot meg kell hoznunk. A továbbiakban remélhetjük, hogy törvényhatóságunk vezetői is a rendelkezésükre álló eszközök szerint ügyünket partolni fogják s azon nagylelkűséget, melylyel minden nemesebb ügyet felkarolnak, a mienkkel szemben is érvényesíteni fogják, mert végül is az orvosok nemcsak szenvedő emberiség szolgálatában állnak, hanem önfeláldozással, fáradsággal teljesen a közügyet is szolgálják.

Mindenek után biztosra vesszük, hogy a a torontálvármegyei orvosi egyesület legközelebb tartandó közgyűlése nagyon látogatott lesz s az orvosok saját jól felfogott érdekükben a kibontott zászló köré sorakozni fognak.

Egy orvos.

HIREK.

Tájékoztató.

Julius 11. Közigazgatási bizottság ülése.

A villamos világítással ellátott gőzfürdő reggeli 6 órától nyitva van: nők részére kedden és pénteken délután 5 óráig; minden délután szuhanyfürdő.

— Az anyakönyvi hivatal új helyisége. A nagybecskereki anyakönyvi hivatal végre tisztességes kinézésű új helyiséget kapott, mert az eddigi éppen nem volt megfelelő. A régi szűk helyen alig fért el néhány ember s a milyen disztelen volt az, épp olyan disztelen most az új. A közönséget figyelemztetjük egyuttal rá, hogy a helyiség a városháza első emeletén a kiadóhivatal helyén van, a főjegyzői iroda pedig a régi helyen maradt kibővítve a volt anyakönyvi hivattal.

— A kegyesrendiek vikárius provinciállisa. A kegyesrendi szerzet kormányzó tanácsa július hó 12-én ül össze Budapesten, hogy az elhunyt rendfőnöknek Frank Ferencnek helyét két évnyi időtartamra választandó vikárius provinciállissal betöltse. A két év múlva összejövő rendi káptalan fog azután végleges rendfőnököt választani.

— Aratás a vármegyében. A beérkezett jelentések szerint az aratásról a következőkben értesülünk: A szombolyai főbíró jelentése szerint az aratás a két napi folytonos esőzés következtében szünetel. A lakosság teljesen nyugodt. A módosi főbíró jelenti: Az aratási munkálatok menete akadálytalan. A kiskindai járásban az aratás mindenütt a legnagyobb rendben folyik. A törökbencei és csenei főbírák jelentik, hogy az esőzés folyton tart, az aratás szünetel. A kanizsai járásban az aratási munkálatok mindenütt rendben folynak, míg a párdányi járásban az aratás az eső miatt szünetel.

— A T. H. É. V. köréből. Sommer Aladárt, a T. H. É. V. bégaparti árupezénárnokát az igazgatóság a központba pénztárarvosnóvá nevezte ki, helyébe pedig Szabó Ferenc M. A. V. hivatalnok jött Lugosról.

— Jegyző-vizsgák. Krassó-Szörény vármegyénél f. hó 4-6-án jegyző-vizsgák voltak, mely alkalommal jó sikerrel vizsgáltak: Brebotye György, Csissler József, Illés Károly, Lobsz Miklós, Lévy Antal, Mogyu János, Mikleá János és Albu Adám.

— Síró kalászkok. Azt szokta mondani a magyar gazda, mikor künn a mezőn záporosó veri az érett kalászkokat, s mindegyikről könyccseppként hull az eső, hogy: siró kalász. Mintha csak azt akarná ezzel kifejezni, hogy nagy baj lehet már akkor, mikor a kalász is siró. Es most megint itt van ez a baj, s Magyarországon sokfelé sirnak a kalászkok. Hull a záporosó és a sárga kalásztenger fölött arany napugár helyett gomolygó szürke felhők lógnak le a szomorú firmamentumról. Pedig mostanában nagyon is elkelne a perszellő napugár. Ezetásra és érlelésre volna még szükség. S míg mi városi emberek gondatlanul fitymáljuk a szakadó esőt, melyre talán csak azért neheztelünk, hogy esetleg leszorítja lábunkról a lakkoipót, addig a falusi gazda bura hajtott fölvel nézi a siró kalászkokat, s keserű hangon fohászkodik az utaséli kereszt előtt a mindennapi kenyérért.

— Összeesküvés a király ellen. Borzasztó merénylet készült ő felsége I. Ferenc József, Magyarország apostoli királya ellen. Muzsik János és Hartmann József, valamint Kovács János ceglédi munkások még a múlt év december havában összebeszéltek, hogy ő felsége a király ellen dinamitmerényletet fognak elkövetni és állítólag Várkonyi István, az ismert szocialista agitátor megígérte nekik, hogy tervük körösztülviteléhez 500 frtot fog adni. Ennek a pokoli összeesküvésnek a végrehajtását az hiúsította meg, hogy, mint ismeretes, a fővárosi rendőrség a szocialista agitátorokat üldözni kezdte és ezenközben Várkonyi István megszökvén, a cinkosoknak nem adhatta át az állítólag megígért 500 frtos vérdíjat. A felség elleni merénylet ügyében tegnap délután zárt ülésben foglalkozott a budapesti törvényszék s Muzsik János, Hartmann József és Kovács János cinkosokat felségárulás büne miatt vád alá helyezte a törvényszék, ellenben Várkonyi Istvánt, a ki tagad, ezen súlyos vád és következményeinek terhe alól felmentette. Muzsik János a fentebb elmondott tényállásnak teljesen megfelelő önbaismerő töredelmes vallomást tett. A dinamitmerényletet a lánchid budai oldalán akarták végrehajtani. Muzsikot megkérdezték, hogy miért akart a jószágos király ellen merényletet elkövetni? Így felelt: — Mert ő felsége nem maga törődik a nép sorsával, hanem a kormányra bizza ezt a kötelességet. Ezért határozta el a merényletet. Majd azt kezdte tőle a vizsgálóbíró, vajjon nem tudta-e, hogy milyen szomorú következményei lesznek tettének? Muzsik így felelt: — Nagyon jól tudtam a következményeket, de elszántam magamat az akasztófára, mert segíteni akartam azon a temérdek munkásnépen, mely nyomorban sanylódik.

— A délmagyarországi tanító-egylet tagjaihoz! Felkérattunk a következő sorok között: A mire Pancsován a nagy zaj és sietés közepette nem volt alkalom, azt megteszem az uton Legmélyebb és legforróbb köszönetet mondok Önöknek azon kitűnő bizalomért, melyben engem egy évtizeden át részesítettek. Az Önök bizalma fokozta bennem a munkakedvet, nem volt forróbb vágyam, mint az, hogy a fényes bizalmat igazoljam és ha Önök közül sokan, nagyon sokan azon az egyleti közgyűlés saine előtt tett határozott kijelentésem dacára hogy az egyletben sem minemű tiszteletbeli állást elfogadni nem akarok az egylet élén megtartani chajto-tak, küőa köszönetet mondok. Kijelentésemhez híven a Pancsován történetekből levonom ugyan azon konzervenciákat, melyeket öbzretes embernek bizonyos sajnós jelenségekkel levonna kell, de fogadják Önök egyszerűen azon nyilatkozatomat, hogy mint eddig, ezentúl is minden időmet és erőmet csak a komoly munkának, a tanügyi irodalomnak, állásuaknak minden irányban való emelésének fogom szentelni. A Délvidéken megjelenő lapokat, ugyszinte a szaklapok t. szerkesztőit pedig arra kérem, hogy fenti soraimat átvenni sziveskedjenek. Nagybecskerek, 1898. július hó 8-án. Bányai Jekab.

— Figyelemztetés a gazdáknak. A vasuti gőzmozdonyok osádját a tüzes szikrát s a hová — száraz, könnyen gyuló anyagra egy ilyen szikra pattan, kész ott a tüveszedelem, mely szabad mezőn, hol a segítség sincs mindjárt kéznél, sokszor egy egész év fáradságos munkájának gyümölcsét pusztítja el. A vasutizgatóság épp ezért figyelemztetést tesz közzé a gazdákhöz oly értelemben, hogy learatott terményük vontatóit, keresztjeit vagy asztalgait legalább száz méternyire helyezték el a vasuttest részére kiszajátított területtől, amit ha nem tennének — semmi, ne talán ez okból keletkező tüveszedelemből származott kárért a vasutizgatóság semmiféle felelősséget el nem vállal. Jó lesz ezt a figyelemztetést megiszivlelniök a gazdáknak és aszerint cselekedni.

Torontáli helyi érdekű vasutak.

Érvényes 1898. évi május 1-től.

Oda.				Nagybecskerek - Zombolya.				Viszsa.				Oda.				Szécsány - Versecz.				Viszsa.			
Személyvonat		V.-v.		T. H. E. V.		1.		Személyvonat		V.-v.		202 204 212.		T. H. E. V.		3.		Sz.-v. V.-v. Sz.-v.		201. 211. 203.		I-III. osztály	
I-III. osztály								I-III. osztály				I-III. osztály											
—	—	700	815	ind.	Bpest ny. pályaudvar	érk.	—	—	—	—	—	—	300	1000	432	ind.	Nagy-Becskerek-Bégapart (1)	érk.	847	—	1022	—	
—	—	142	1136	ind.	Szeged	—	—	—	—	—	—	—	505	—	135	ind.	Zombolya (1)	—	—	—	—	—	
—	—	410	109	ind.	Nagy-Kikinda	—	—	—	—	—	—	—	754	1200	615	ind.	Szécsány (1)	érk.	726	1107	855	—	
300	—	1000	432	ind.	N. Becskerek (2) ér.	—	—	—	—	—	—	—	807	1213	629	érk.	Bóka	ind.	713	1052	842	—	
309	—	1009	443	ind.	*Nbecskerek Gytelep	↑	847	—	1142	536	1026	—	1235	—	—	érk.	Zseboly	ind.	—	710	—	—	
316	—	1016	452	érk.	Sándorudvar (2) in.	—	838	—	1133	527	1014	—	809	1214	631	ind.	Bóka	—	—	—	—	—	
—	—	748	156	ind.	Pancsova (2) ér.	—	831	—	1126	520	1004	—	826	1231	651	érk.	Kanak	—	—	—	—	—	
317	—	1017	453	ind.	Sándorudvar (2) ér.	—	1158	—	—	853	—	—	836	1241	701	ind.	Ó-Lécz	—	—	—	—	—	
328	—	1028	508	ind.	Lázárföld	↑	830	—	1125	519	1003	—	847	1251	713	ind.	Széchenfalva-Ráros Istvánvölgy	—	—	—	—	—	
334	—	1034	515	ind.	*Pusztá-Kenderes	↑	818	—	1114	508	949	—	859	101	728	ind.	Györgyháza	—	—	—	—	—	
341	—	1040	522	ind.	*Lajosmajor	↑	811	—	1107	501	940	—	913	115	747	ind.	Uj Zichyfalva	—	—	—	—	—	
353	—	1051	538	ind.	Szárca	↑	805	—	1101	455	932	—	933	131	805	ind.	Nagy-Margita	—	—	—	—	—	
405	—	1102	552	érk.	Szécsány (3) ind.	—	754	—	1051	445	918	—	944	142	816	ind.	Laudontanya	—	—	—	—	—	
1024	—	219	904	érk.	Versecz (3) ind.	—	741	—	1038	433	900	—	950	148	825	ind.	*Szávattutelep	—	—	—	—	—	
—	—	515	832	ind.	Versecz (3) ind.	—	515	—	—	—	—	—	1001	159	838	ind.	Bethlentanya	—	—	—	—	—	
415	815	1115	607	ind.	Szécsány (3) ér.	—	1021	219	904	—	—	—	1009	*207	*348	ind.	Temes-Paulis	—	—	—	—	—	
433	834	1132	628	érk.	Módos (4) ind.	—	731	904	1030	413	845	1009	1018	215	859	ind.	Verseczrét	—	—	—	—	—	
672	—	120	900	érk.	Temesvár-Józsefv. (4) ind.	—	712	845	1013	356	822	1018	219	904	ind.	Verseczrét	—	—	—	—	—	—	
440	—	1145	650	ind.	Módos (4) ér.	—	711	—	835	—	—	—	1024	219	904	érk.	Temesvár-Józsefváros	ind.	515	832	645	—	
*149	—	1156	702	ind.	Fény	↑	701	—	—	—	—	—	127	—	—	érk.	Budapest nyugati pályaudvar	—	—	—	—	—	
500	—	1207	717	ind.	Pardány	↑	650	—	—	—	—	—	740	600	1139	ind.	Gattaja	—	—	—	—	—	
512	—	1220	733	ind.	Jánosföld	↑	637	—	—	—	—	—	221	—	—	érk.	Temes-Kubin	—	—	—	—	—	
521	—	1230	745	ind.	Ó-Telek	↑	627	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
531	—	1240	758	ind.	Órgafalu	↑	617	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
541	—	1250	811	ind.	Torontál Ujvár	↑	607	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
559	—	108	833	ind.	Csene	↑	554	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
*607	—	116	843	ind.	*Kurtjacaba	↑	540	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
614	—	123	854	ind.	Kécsa	↑	534	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
622	—	*129	903	ind.	Klári	↑	526	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
637	—	143	922	ind.	Uj-Zombolya	↑	512	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
643	—	149	930	érk.	Zombolya ind.	—	506	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
937	—	406	1238	érk.	Szeged ind.	—	412	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
125	—	740	715	ind.	Bpest ny. pályaudvar	—	700	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
314	—	531	—	érk.	Temesvár-Józsefváros ind.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

Jelmagyarázat. *) Feltételes megállás fel- vagy lezálló utasok számára. Megjegyzések. 1. Az állomásoknak neve mellett balról álló időadatok felülről lefelé, a jobbról állók pedig alulról felfelé olvassandók. — 2. Az indulási és érkezési idők közép-európai időre vonatkoznak. — 3. Az éjjeli idő, esti 600 órától reggeli 500 percig, a percekkel jelző számjegyekkel aláhúzásával van kitüntetve. — 4. A csatlakozó vonalak kisebb betűkkel vannak nyomtatva; a gyorsvonatok által közvetített csatlakozások időadataiban az órák vastagabb számjegyekkel vannak nyomtatva.

Jegyzet. A m. kir. Államvasutak vonatainak közlekedési ideje ezen menetrendben a közép-európai idő szerint van kitüntetve. Ezen idő és a budapesti idő között azon összes vonalain, nemkülönben a török vasutak bellova—konstantinápolyi fővonalán az új vasuti idő egy egész órával megelőzi a közép-európai időt. Az éjjeli órák — esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzásával (600—599) vannak megjelölve. A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltélesen fel- vagy lezállás végett áll meg. A kővér számok a csatlakozó gyorsvonatok érkezési, illetve indulási óráját tüntetik fel.